

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 60070-08-25 מדינת ישראל נ' מרג'ייה(עציר)

לפני כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב

בעניין: המאשימה מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז חיפה

נגד

מריה מרג'ייה (עציר) ע"י ב"כ עוה"ד איסלאם סרוג'י

הנאשמת

גזר דין

הנאשמת הודתה בעובדות כתב האישום המתוקן (במ/1), והורשעה בביצוע עבירה של פגיעה בנסיבות מחמירות בניגוד לסעיף 334 + 335(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), ועבירת איומים בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין.

עובדות כתב האישום המתוקן בתמצית:

בתאריך 11.8.25 סמוך לשעה 23:00, שהתה הנאשמת בבית העסק ברח' העצמאות בחיפה (להלן: "הקיוסק"), כאשר היא נושאת על גופה סכין יפנית בעלת להב שסוגל לדקור או לחתוך, שלא למטרה כשרה (להלן: "הסכין").

באותה שעה עבר ט' יליד 14.3.10 (להלן: "הקטין ט") יחד עם א' ו-ת' (להלן: "הקטין א" ו"הקטין ת" ו"הקטינים" יחדיו) בסמוך לקיוסק. הנאשמת סברה שהקטין ת' הקניט את חברתה בעת שחלפו הקטינים סמוך לקיוסק.

בתגובה לכך, יצאה הנאשמת מהקיוסק והחלה ללכת בעקבות המתלונן והקטינים כמה מטרים. בהגיעה אליהם, אגרפה הנאשמת את ידה והניפה לעבר ט'. לאחר מכן, איימה הנאשמת על ט' בפגיעה שלא כדין בגופו, בכוונה להפחידו או להקניטו באומרה "אני אהרוג אותך ולא אכפת לי כלום". אז הוציאה הנאשמת את הסכין מכיסה והניפה אותו לעבר ט'. ט' התגונן והדף את הסכין בעזרת ידו

עמוד 1 מתוך 10

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 60070-08-25 מדינת ישראל נ' מרג'ייה(עציר)

ונגרם לו חתך בכף היד. כתוצאה ממעשי הנאשמת נגרמה לקטין פציעה – חתך ביד והוא נזקק לטיפול רפואי של מד"א.

ראיות לעונש:

ב"כ הנאשמת הגישה חוות דעת פסיכיאטרית בעניינה של הנאשמת וסיכום אבחון של וועדת אבחון (טע/1). עוד הוגש דו"ח סוציאלי (טע/2) ומסמך רפואי (טע/3).

טיעוני הצדדים:

המאשימה טענה בכתב (טע/4) ובעל פה, כי הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות על ידי הנאשמת, הם קדושת החיים, שמירה על שלמות הגוף והנפש והגנה על שלום הציבור ובטחונו. לטענת המאשימה חלקה של הנאשמת בביצוע העבירות הוא בלעדי, היא זו שפצעה את הקטין באמצעות סכין יפנית וגרמה לו לחתך. עוד נטען כי מדובר בעבירות שבוצעו בנסיבות מחמירות של פציעת קטין בן 15, אותו פגשה באקראי, תוך שימוש בנשק קר. עוד נטען כי הנזק שעלול היה להיגרם לקטין הוא משמעותי הרבה יותר מזה שנגרם בפועל לאור השימוש בסכין. המאשימה הפנתה לפסיקה וביקשה לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-36 חודשי מאסר. באשר לחוות הדעת הפסיכיאטרית שנערכה בעניינה של הנאשמת נטען כי הנאשמת הייתה מסוגלת להבין את מהות העבירות שביצעה והייתה מודעת לפסול במעשיה. עוד נקבע כי הנאשמת לא הייתה במצב פסיכוי בעת ביצוע העבירות, וגם אם הנאשמת סובלת מהפרעות נפשיות הן לא ברמה שהשפיעו על יכולתה לשלוט במעשיה. עוד נטען כי יש לדחות את הטענה של קרבה לסייג לאחריית פלילית מאחר ובחוות הדעת הפסיכיאטרית נקבע כי הנאשמת לא סובלת ממחלה נפשית במובן המשפטי של המילה, כאשר אין קשר סיבתי בין ההפרעות הנפשיות מהן היא סובלת לביצוע העבירות. מאחר והנאשמת ללא עבר פלילי, הודתה וחסכה זמן שיפוטי ביקשה המאשימה למקם את עונשה של הנאשמת ברף התחתון של המתחם לו עתרה בצירוף מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן.

ב"כ הנאשמת טענה כי לא נגרם נזק חמור למתלונן, לא מדובר בפצע עמוק, והוא נזקק לטיפול של מד"א ולא בבית חולים. ב"כ הנאשמת טענה כי קיים קושי להקיש מפסיקת המאשימה למתחם העונש ההולם מאחר והמאשימה הפנתה לפסיקה בה נדונו פציעות עמוקות וקשות. ב"כ הנאשמת הפנתה לפסיקה וטענה כי מתחם העונש ההולם מתחיל ממספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 10 חודשי מאסר בפועל. ב"כ הנאשמת הפנתה לחוות דעת של וועדת אבחון וחוות דעת פסיכיאטרית, שניתנו בעניינה של הנאשמת לפיה הנאשמת סובלת מהנמכה קוגניטיבית והנמכה תפקודית ואובחנה כסובלת מהפרעת אישיות הכוללות תסמונות PTSD. עוד נטען כי יש קשר הדוק בין הילדות הקשה שעברה הנאשמת, אשר מגיל 5 נמצאת במסגרות חוץ ביתיות, ללא תמיכה משפחתית וההפרעות ממנה היא סובלת, לבין קרבה לסייג לאחריית הפלילית המצדיקים ענישה מקלה בעניינה של הנאשמת.

עמוד 2 מתוך 10

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 60070-08-25 מדינת ישראל נ' מרג'ייה(עציר)

עוד נטען כי הנאשמת, בת 22, הודתה בכתב אישום שכלל תיקון משמעותי, חסכה מזמנו של בית המשפט ואת עדות הקטין. עוד נטען כי מאסר בפועל ארוך יפגע בנאשמת לאור מצבה הנפשי. עוד נטען כי הנאשמת עצורה תקופה לא מבוטלת כאשר תנאי המעצר קשים מתנאי המאסר. לפיכך, עתרה ב"כ הנאשמת להסתפק בימי מעצרה של הנאשמת. עוד נטען כי מאחר ומצבה הכלכלי של הנאשמת קשה אין להטיל עליה עונש כלכלי.

דיון והכרעה:

בית המשפט קובע את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון ההלימה, שביישומו על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מ"י (5.8.13)).

הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע עבירה של פגיעה בנסיבות מחמירות הם הגנה על שלמות גופו, על חייו ובטחונו של אדם. הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע עבירת איומים הינם הגנה על האוטונומיה של הפרט על גופו, ועל תחושת הביטחון האישי שלו כמו גם ערכים של שלווה נפשו, חופש הבחירה שלו.

הנסיבות שהביאו את הנאשמת לבצע את העבירות: הגם שלא קדם תכנון לביצוע העבירות, הנאשמת אשר חשבה כי קטין הקניט את חברתה איימה על המתלונן, בן 15 בלבד, כי תהרוג אותו, הוציאה סכין והניפה אותה לעבר המתלונן. המתלונן התגונן והדף את הסכין בעזרת ידו וכתוצאה מכך נחתך. מדובר בהתנהגות בריונית וחסרת רסן מצדה של המתלוננת במרחב הציבורי, כלפי מתלונן, צעיר מאוד בגיל, וזאת גם אם חשבה הנאשמת כי המתלונן הקניט את חברתה והדבר אינו יכול להוות צידוק למעשיה.

הנזק שנגרם מביצוע העבירות והנזק שעלול היה להיגרם: למתלונן נגרם חתך ביד והוא נזקק לטיפול רפואי של מד"א.

בנוסף, מעבר לנזק הפיזי שנגרם למתלונן, בוודאי כי נגרם נזק נפשי למתלונן בעקבות האירוע, נזק אשר אינו דרוש הוכחה.

יודגש, כי הנזק עלול היה להיות חמור יותר בהרבה, בשים לב לעובדה כי האלימות של הנאשמת כלפי המתלונן בוצעה תוך שימוש בסכין ורק עקב תושייה של המתלונן שהצליח להדוף את הסכין שהונפה לעברו הנזק הסתכם בחתך ביד בלבד.

קירבה לסייג: ב"כ הנאשמת ביקשה ללמוד מחוות הדעת הפסיכיאטרית וסיכום אבחון שנערך לנאשמת משנת 2016, כי מצבה הנפשי של הנאשמת וההנמכה הקוגניטיבית ממנה סובלת, מהווים קרבה לסייג האחריות הפלילית.

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 60070-08-25 מדינת ישראל נ' מרג'ייה(עציר)

מחוות דעת פסיכיאטרית עולה כי הנאשמת אינה סובלת ממחלה נפשית במובן המשפטי של המילה. הנאשמת אובחנה כסובלת מהפרעת אישיות ותסמונת PTSD ולא נמצא קשר בין הפרעות נפשיות למעשים בהן הורשעה. בהתאם לחוות הדעת הנאשמת נמצאה כשרה לעמוד לדין ואחראית למעשיה. מעיון בסיכון אבחון שנערך לנאשמת בשנת 2016 עלה כי לנאשמת הנמכה קוגניטיבית, אך אין הבחנה חד משמעית בדבר מוגבלות שכלית.

מכאן, כי הנאשמת אינה סובלת ממחלת נפש, וגם לא נמצא כי קיים קשר בין הפרעות נפשיות מהן היא סובלת, לביצוע העבירות בהן הורשעה. על כן לא מתקיימת בעניינו קרבה לסייג לאחריות הפלילית.

באשר להנמכה הקוגניטיבית, כפי שעלה מסיכום אבחון משנת 2016, לא התבקש להפנות את הנאשמת לוועדת אבחון לפי חוק הסעד, כדי לבחון האם קיים קשר בינה לביצוע העבירות. מעיון בכלל המסמכים של הנאשמת עולה כי גם אם קיימת הנמכה מסוימת, לא מדובר במצב של אי מסוגלות לעמוד לדין והנאשמת הייתה מודעת היטב למעשיה. עצם העובדה כי קיימת הנמכה קוגניטיבית אין בה בלבד כדי לקבוע כי מתקיימת קרבה לסייג אחריות הפלילית.

על כן, מצבה הנפשי של הנאשמת וההנמכה הקוגניטיבית יש לשקול בעת גזירת העונש בתוך מתחם העונש ההולם אך אין בהם כדי לשנות את המתחם.

אשר למידת הפגיעה: בשים לב לרמת האלימות הפיזית והמילולית שהפנתה הנאשמת כלפי קטין בן 15, אשר כל חטאו היה כי הנאשמת חשבה כי הקניט את חברתה, אני קובעת כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ממשית.

מדיניות הענישה הנהוגה:

הצדדים הפנו אותי לפסיקה על מנת לתמוך במתחם העונש ההולם לו עתרו. יצוין כי הפסיקה אליה הפנתה המאשימה חלקה בנסיבות חמורות יותר מהמקרה שבפניי כך שקיים קושי להקיש ממנה לצורך קביעת מתחם העונש ההולם.

- ברע"פ 489/21 ישראל ביטאו נ' מדינת ישראל (26.1.21), אליו הפנתה ב"כ הנאשמת, המבקש הורשע בביצוע עבירה של פגיעה בנסיבות מחמירות. כעולה מכתב האישום המתוקן בו הודה המבקש, המתלונן ניגש אל המבקש בקיוסק בעיר, דחף אותו והפילו ארצה. בתגובה, המבקש אחז בחפץ חד, התקדם לעבר המתלונן אשר נסוג לאחור ודקר אותו בבטנו פעמיים. כתוצאה מהדקירות נגרמו למתלונן שני פצעי דקירה. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל- 20 חודשי מאסר בפועל**. למבקש עבר פלילי, אך לאור תסקיר שירות המבחן בו צוין

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 60070-08-25 מדינת ישראל נ' מרג'ייה(עציר)

רצונו של המבקש להשתלב בטיפול, הושת על המבקש עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על גזר הדין וקבע כי **הרף הנמוך של מתחם העונש ההולם הוא 12 חודשי מאסר בפועל**. בית המשפט השית על המבקש עונש של 10 חודשי מאסר בפועל וזאת מאחר וערכאת הערעור אינה נוטה למצות את הדין עם הנאשם, בצינו כי מדובר בעונש החורג לקולא "במקצת" ממתחם העונש ההולם. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה.

- ברע"פ 5675/15 **רדאוש נ' מדינת ישראל** (24.8.15), המבקש הורשע בעבירות של פגיעה בנסיבות מחמירות והכשלת שוטר, לאחר שתקף את המתלונן עם בקבוק זכוכית וגרם לו לפגיעה בראשו. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל- 24 חודשי מאסר בפועל** וגזר על המבקש עונש של 5 חודשי מאסר בעבודות שירות וענישה נלווית. ערעור המדינה לבית המשפט המחוזי על קולת העונש התקבל, ונגזר על המבקש עונש של 8 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור של המבקש נדחתה.
- ברע"פ 8699/15 **אחמד אבוהאני נ' מדינת ישראל**, (17.12.2015), אליו הפנתה המאשימה, המבקש פנה למתלונן ודרש שיחזיר לו חוב בגין רכישת משקפיים, אך המתלונן סרב ופנה לדרכו, אז הגיח המבקש מאחוריו ופצע את המתלונן בראשו כשהוא נושא חפץ חד, וגרם לו חתך בקרקפת. **נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 6 ל- 18 חודשי מאסר בפועל**. הנאשם ללא עבר פלילי, השתלב בהליך שיקום. על הנאשם נגזרו 8 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור ובקשת רשות ערעור שהגיש המבקש על חומרת העונש נדחו.
- בע"פ 56983-01-24 **אלכסנדר קומנדנט נ' מדינת ישראל** (19.5.24), אליו הפנתה המאשימה, הנאשם הורשע בעבירת פגיעה בנסיבות מחמירות, לאחר שתקף אחר ופצע אותו על ידי בקבוק זכוכית במסגרת תגרה מחוץ למועדון לילה. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל- 24 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם הושתו 14 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. ערעור שהגיש המערער לבית המשפט המחוזי נדחה.
- בת"פ 41474-08-24 **מדינת ישראל נ' עבאס** (01.12.2024), אליו הפנתה המאשימה, הנאשם הורשע בעבירת פגיעה ובעבירת איומים. המתלונן הוא אחיו של הנאשם והשניים מתגוררים בבית הוריהם. בזמן שהמתלונן הכין אוכל במטבח, קילל אותו הנאשם ללא כל סיבה, נטל סכין והתקרב אליו. בתגובה הפיל המתלונן את הנאשם והרחיק את הסכין מידו. בעוד השניים על הרצפה נשך הנאשם את המתלונן בסנטרו והכה בפניו. בהמשך ברח המתלונן לחצר הבית וקרא לעזרה אך הנאשם רדף אחריו עם מוט ברזל, באמצעותו שבר תריסים בבית. כתוצאה ממעשי הנאשם פונה המתלונן לטיפול רפואי בבית החולים כשהוא סובל משלושה חתכים עוריים בסנטרו שנסגרו בתפרים ומאדמומיות מתחת לעין. כשהגיעו שוטרים לתחנת דלק על מנת לעצור את הנאשם, הוא סרב ואיים על אחד השוטרים. **נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל- 18 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם נגזרו 7 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

עמוד 5 מתוך 10

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 60070-08-25 מדינת ישראל נ' מרג'ייה(עציר)

- ברע"פ 5128/21 סלאמה נ' מדינת ישראל (15.8.21), אליו הפנתה המאשימה, המבקש תקף את המתלונן תוך שימוש במקל ואגרופן. כתוצאה מכך נגרמה למתלונן חבלה חודרת בלחי שהצריכה טיפול רפואי, תפרים, קיבוע וטיפול פלסטיקאי וכן חתך בראשו. **נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 15 ל-36 חודשי מאסר בפועל.** על המבקש הושתו 15 חודשי מאסר בפועל. ערעור המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.
- ברע"פ 8421/19 דהן נ' מדינת ישראל (24.12.19), אליו הפנתה המאשימה, המבקש דקר את המתלונן באמצעות חפץ חד בגופו ובפניו, הטיח לבנה בראשו ואיים עליו. **נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 ל-36 חודשי מאסר בפועל.** למרות העובדה שהיה נעדר עבר פלילי, הושתו על הנאשם 27 חודשי מאסר בפועל. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.
- ברע"פ 1529/20 אל סייד נ' מדינת ישראל (15.3.20), אליו הפנתה המאשימה, הנאשם סבר כי המתלונן נקט באלימות נגד אחיו, ובתגובה הגיע לחנות המתלונן ואיים עליו. לאחר ויכוח שנוצר בין השניים, הנאשם דקר את המתלונן באזור המפשעה ובידיו. **נקבע כי מתחם העונש ההולם הנע בין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל.** בהתחשב בהודאתו של הנאשם, העדר עבר פלילי, והסכס פיוס בין המשפחות, הוטל על הנאשם מאסר בן 11 חודשים וענישה נלווית. ערעור שהוגש לבית משפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.
- ברע"פ 6817/22 פריג' נ' מדינת ישראל (18.10.22), אליו הפנתה המאשימה, המבקש הורשע בעבירות של החזקת אגרופן או סכין שלא כדין ופציעה כשהעבריין מזויין. דובר בסכסוך חנייה מתמשך בין המבקש לבין המתלונן, כאשר המבקש דקר את המתלונן באמצעות סכין עם להב באורך 17 ס"מ וגרם למתלונן לחבלות וחתכים ביד. **נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל.** על המבקש נגזרו 12 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.
- בעפ"ג 20000-05-24 אלזיאדנה נ' מדינת ישראל (4.7.24), אליו הפנתה המאשימה, המערער הורשע בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות (כשהעבריין מזויין). התפתח דין ודברים בין המערער למתלונן במקום עבודתם שכלל דחיפות הדדיות. בהמשך לכך, הם התקרבו האחד לשני ומיד המערער שלף חפץ חד ותקף את המתלונן בכך שדקר אותו באמצעות החפץ החד בכתף, תוך שהמתלונן נאבק במערער על מנת לקחת ממנו את החפץ החד. כתוצאה מהמתואר, נגרמו למתלונן פציעות בירך ובגב העליון והוא נזקק לטיפול רפואי הכולל סגירת החתכים בסיכות. **נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין שנה לשתי שנות מאסר בפועל.** על המערער הוטלו 12 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה.
- ברע"פ 2781/15 יוסף מחאמיד נ' מדינת ישראל (27.4.2015), אליו הפנתה ב"כ הנאשמת, המבקש הורשע בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות, בכך שגרם לחתך בראשו של המתלונן באמצעות סכין. המתלונן היה שותפו של הנאשם לדירה, ולאחר שהמתלונן ביקש פעמיים מהמבקש כי

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 60070-08-25 מדינת ישראל נ' מרג'ייה(עציר)

ישמור על השקט לקח המבקש סכין מטבח ורץ לחדר המתלונן, החל לצעוק ולדחוף אותו, ובהמשך דקר אותו בראשו מאחור באמצעות הסכין. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין מאסר בפועל שירוצה בעבודות שירות ל-12 חודשי מאסר בפועל**, והטיל על המבקש עונש מאסר בן 6 חודשים שירוצה בעבודות שירות, תוך שניתן משקל להמלצות תסקיר שירות המבחן והיעדר עבר פלילי. ערעור המדינה לבית המשפט המחוזי התקבל, והעונש הועמד על 8 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. בקשת רשות ערעור, שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה.

- ברע"פ 1574/17 **אבו ערער נ' מדינת ישראל** (23.8.17), אליו הפנה ב"כ המאשימה, המבקש הורשע בביצוע עבירות של איומים, ופציעה כשהעבריינין מזוין. המתלונן הלך לכיוון ביתו, והבחין במבקש אשר חסם את השביל לביתו, באמצעות חביות וחוט שנקשר ביניהן. המתלונן ניגש למבקש ואמר לו כי הוא לא יוכל לעבור עם רכבו לחצר ביתו, באופן זה. בתגובה, איים המבקש על המתלונן ואמר לו, כי "יראה לו מה זה". במעמד זה, הוציא המבקש סכין מכיס מכנסיו, ודקר את המתלונן בשוק רגלו השמאלית, באמת ידו השמאלית, סמוך לכתפו של המתלונן, ובבטנו. כתוצאה מהמעשים, איבד המתלונן את הכרתו, הוא פונה לבית חולים לצורך קבלת טיפול רפואי, ונגרמו לו חבלות של ממש, בדמות פצע באורך 4 ס"מ באמתו השמאלית, פצע באורך 2 ס"מ בירכו, ופצע בבטנו. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם למכלול מעשיו של המבקש, נע בין 10 ל-36 חודשי מאסר לריצוי בפועל**. על המבקש הוטלו 15 חודשי מאסר לריצוי בפועל וענישה נלווית. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט העליון.

- ברע"פ 43204-04-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (27.6.13) המשיב הורשע בעבירות של פציעה כשהעבריינין מזוין, החזיק סכין למטרה לא כשרה ואיומים. המשיב שלף סכין מכיס מכנסיו ובאמצעותה פצע את המתלונן בלחי שמאל, פצע שהצריך תפירה, וכן פצע קטן במצח מימין. בהמשך פצע המשיב את המתלונן עם הסכין בכף ידו השמאלית, וכן איים עליו. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר בעבודות שירות (כשמדובר בעבירה שבמדרג נמוך יותר ובנסיבות מתאימות) ועד 24 חודשי מאסר בפועל**. על המשיב הוטלו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית. המדינה ערערה על קולת העונש ובית המשפט המחוזי קיבל את הערעור והחמיר את עונשו של המשיב כך שירצה 18 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

- ברע"פ 45224-11-17 **יעקוב נ' מדינת ישראל** (4.2.18) המערער הורשע, על פי הודאתו, בפציעה תוך שימוש בסכין יפנית, כשפצע את אחיינו וגרם לו חתך באורך 15 ס"מ. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 10 ל-24 חודשי מאסר** והשית על המערער 14 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. בית משפט המחוזי מצא לקבל את הערעור על חומרת העונש תוך שנתן משקל לסולחה שנערכה בין הצדדים ולאחר ששקל את תסקירי שירות המבחן והפחית את העונש ל-10 חודשי מאסר בפועל.

עמוד 7 מתוך 10

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 60070-08-25 מדינת ישראל נ' מרג'ייה(עציר)

- בת"פ 41137-03-22 **מדינת ישראל נ' פחמאוי** (3.6.24), אליו הפנתה ב"כ הנאשמת, הורשע הנאשם בעבירות של פציעה כשהעברייך מזויין והחזקת אגרופן או סכין שלא כדין. על רקע דין ודברים בין הנאשם למתלונן החלו השניים להתעמת ביניהם. לאחר שהפרידו בין השניים, שב הנאשם למקום ותקף את המתלונן באמצעות סכין באופן שדקר אותו מעל אזור הבטן. למתלונן נגרמו חבלות. **נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל**. לאור הליך שיקומי ממושך ומצב בריאותי של הנאשם הוחלט לחרוג ממתחם העונש ההולם לקולא ולגזור על הנאשם נגזרו צו מבחן, צו של"צ וענישה נלווית.
- בת"פ 34290-07-23 **מדינת ישראל נ' מחאמיד** (21.3.24), אליו הפנתה ב"כ הנאשמת, הורשע הנאשם בעבירות של פציעה כשהעברייך מזויין וגניבה. המתלונן חנה את רכבו והנאשם הגיע למקום ונטל מתוך הרכב רכוש בשווי 5,000 ש"ח. על רקע זה, העיר המתלונן לנאשם אולם הנאשם עזב את המקום עם הרכוש בידיו. באותו היום, על רקע הוויכוח, הנאשם יצר קשר טלפוני עם המתלונן ואלו קבעו להיפגש בביתו של המתלונן. הנאשם הגיע לכניסה לבית, כשהוא אוחז בחפץ חד ועמו פצע את המתלונן בגב התחתון. כתוצאה מהאירוע נגרם למתלונן פצע חודר בגב התחתון והוא נזקק לטיפול רפואי שכלל סגירה של הפצע עם סיכות. **נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל-20 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם הוטלו 10 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.
- בת"פ (שלום ת"א) 59367-07-18 **מדינת ישראל נגד גרודזינסקה** (20.02.2023), אליו הפנתה ב"כ הנאשמת, הנאשמת הורשעה בעבירה של פציעה כשהעברייך מזויין ואיומים. על רקע רצונו של בעלה לסיים את מערכת היחסים עמה ועל רקע שימוש באלכוהול, נטלה הנאשמת לידה מזלג ושרטה באמצעותו את המתלונן באמת ידו הימנית. בהמשך, נטלה סכין מטבח, התקרבה אל המתלונן במהירות, אמרה לו כי מגיע לו למות ואיימה שתהרוג אותו. בהמשך לכך, ניסתה לפצוע את המתלונן בבטנו באמצעות הסכין, אך המתלונן מנע את הפגיעה בבטנו בכך שהניח את ידו השמאלית על בטנו. כתוצאה ממעשי הנאשמת נגרם למתלונן חתך באמת ידו השמאלית שהצריך סגירה באמצעות סיכות. **בית המשפט קבע מתחם עונש הולם שנע בין 7 חודשי מאסר בעבודות שירות ועד למאסר בן 20 חודשים, לצד ענישה נלווית**, וגזר על הנאשמת, נעדרת עבר פלילי ומתוך התחשבות בשיקולי שיקום ובנסיבותיה המורכבות, **7 חודשי מאסר בעבודות שירות לצד ענישה נלווית**.

לאחר ששקלתי את כלל השיקולים המפורטים לעיל, לרבות נסיבות ביצוע העבירות, הנזק שנגרם למתלונן ואת מדיניות הענישה הנוהגת אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם נע בין 9 ל-20 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית**.

חריגה ממתחם העונש ההולם:

לא מצאתי כי קיימות נסיבות המצדיקות סטייה ממתחם העונש ההולם לא לקולא ולא לחומרא.

עמוד 8 מתוך 10

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 60070-08-25 מדינת ישראל נ' מרג'ייה(עציר)

גזירת עונשה של הנאשמת בתוך מתחם העונש ההולם שקבעתי:

לקולא, שקלתי את הודאתה המיידית של הנאשמת בעובדות כתב האישום המתוקן, במסגרת הליך מוקד ונטילת האחריות על מעשיה. הודאתה של הנאשמת חסכה מזמנו השיפוטי של בית המשפט ומהצורך להעיד את המתלונן שהינו קטין.

עוד שקלתי לקולא כי אין לחובתה של הנאשמת עבר פלילי והיא שוהה בתנאי מעצר אשר קשים מתנאי מאסר.

עוד נתתי דעתי, למסמכים הרפואיים של הנאשמת ומסמכי האבחון (טע/1-טע/3), בנוגע לתפקודה בתחום הגבולי, לכך שהיא סובלת מהפרעת התנהגות והפרעת אישיות והיא מוכרת למערכת הפסיכיאטרית מאשפוזים קודמים. כך גם נתתי דעתי לנסיבות חייה הקשות של הנאשמת כעולה מטיעוני באת כוחה ומהמסמכים שהוגשו.

לאחר ששקלתי את השיקולים המפורטים לעיל, אני גוזרת על הנאשמת את העונשים הבאים:

- א. 9 חודשי מאסר בפועל, מיום מעצרה של הנאשמת בתאריך 12.8.2025.
- ב. מאסר על תנאי בן 5 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורה של הנאשמת, והתנאי הוא כי הנאשמת לא תעבור בתקופת התנאי עבירת אלימות או איומים, ותורשע בגינה.
- ג. פיצוי למתלונן בסך 3,000 ₪, אשר ישולם ב- 3 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.3.26 ובכל ראשון שבא אחריו. אי עמידה באחד התשלומים תעמיד את יתרת הפיצוי לתשלום המיידית. המאשימה תעביר את פרטי המתלונן למזכירות בית המשפט.

הפיצוי ישולם לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, ניתן לשלם את הפיצוי באחת הדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי – באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il, במזומן בכל סניף של בנק הדואר – בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתן היום, כ"ז כסלו תשפ"ו, 17 דצמבר 2025, במעמד הצדדים.

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 60070-08-25 מדינת ישראל נ' מרג'ייה(עציר)

מרית מיקוס בוגדאנוב, שופטת

עמוד 10 מתוך 10